

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 23 Iulie st. v.

În fine, eată că și evenimentul anunțat cu atâta sgomot de presa compatrioților maghiari, a trecut în pace: între cele, despre care se dăce că au fost.

Este numai a treia zi decând meetingul în Budapesta, poreclit al poporului, a trecut din după vecinicie, al toate aceste nu greșim, dacă mai întorcându-ne la dînsul, vom dăce: păcat de atâta vorbă.

Se scremură munții, ca să nască un șorecel ridicol.

Căci ce este rezultatul practic al trebei inscenate cu sgomotul din diaristica maghiară de săptămâni încoace? O rezoluțiune luată sub cerul liber, înaintea unei mulțimi modeste la număr, adunate desigur mai mult din curiositate decât din interes politic, prin care rezoluțiune se proclamă un princip, repătit de atâtea ori de douăzeci de ani încoace în foile opozițiunii maghiare: armată independentă maghiară.

Și totuși, ian să cugetăm mai cu dea-dînsul asupra rezultatului practic al întrunirii de Duminecă și să vedem, nu cumva aflăm că este mai mare decât rezoluțiunea amintită?

Oratorii în discursurile lor au vorbit toți în numele „națiunii”. Compatrioții maghiari au fost cei dintâi în Europa și în lume, cari în legislațiune au distins națiunea de naționalitate. Când vorbește ei de națiunea maghiară, nu se înțeleg numai pe dinșii. Înțeleg totalitatea populațiunii, câtă se află pe teritoriul țărilor aparținătoare coroanei unguresci.

Era oare în întrunirea de Duminecă reprezentată totalitatea populațiunii țărilor unguresci? Nu. Era reprezentată baremi naționalitatea maghiară, cum a fost bunăoară naționalitatea română reprezentată prin alegătorii ei în 1881 și 1884? Nu.

Dar' nici că se putea să fie reprezentată totalitatea populațiunii, fiindcă naționalitățile sînt demult cu măiestrie scoase din comunitatea de interese cu Maghiarii compatrioți. Compatrioții maghiari au adus lucrul, în douăzeci de ani la atâta, încât naționalitățile nemaghiare, sau se-și fie loruși vrășmașe și să lucre și ele pentru

stîrpirea lor proprie, sau să stee la o parte și să facă pe privitorul, îndată-ce 'și-au împlinit sarcinile, cu care datoresc țerii și dela care ele nu se sustrag, cum se sus-trăgeau compatrioții maghiari în timpul provisorului.

Ei bine, totalitatea populațiunii n'a fost reprezentată în meetingul dela Budapesta, prin urmare au greșit oratorii, dacă s'au gerat de reprezentanți ai ei. Însă dacă nu puteau vorbi în numele tuturor locuitorilor din țările unguresci, puteau oare vorbi în numele naționalității maghiare?

Am dîs mai sus, că nu, și o repețim și aici.

Lucrătorii din Budapesta au dat o declarațiune, că nu vor să mai facă cauză comună cu „domni”, nici că vor să le mai scoată castanele din foc. Partida opozițională moderată maghiară a sucit-o de mult și s'a abătut către armata comună. Partida liberală a început mai în același timp a demonstra la Mișcolț în contra stînzei extreme și desigur are să continue și în alte părți.

Mai poate fi vorba, că în meetingul din Budapesta a fost reprezentată naționalitatea maghiară?

Meetingul din Budapesta ținut în Dumineca trecută n'a fost alta, decât o întrunire de oareși-care reprezentanți dintr'un partid. Deci dacă s'a vorbit acolo de „nemzet” (națiune), a fost sau numai un *lapsus linguae*, sau o figură retorică rău aplicată.

Rezultatul practic al meetingului din Budapesta mai are însă și altă latură. Prelungă aceea, că ne prezentează naționalitatea maghiară împărțită în punctul armatei, provoacă presupunerea, că toată inscenarea cestiunii armatei independente este mai mult o manevră electorală. La presupunerea din urmă ne îndreptătesc și expresiunile incuificabile despre armată, pajură, colorile negre-galbine din partea partidului extrem precum și din partea partidului liberal despre Austria, prin care fiecare vîenează popularitate.

Este vorba de un period de cinci ani, și un parlament cu mandat de cinci

ani merită puținică îndrăsneală de cuvinte, cu atât mai virtos, cu cât scim, că la Viena cuvintele nu li se mai iau în considerațiune serioasă.

De fapte din partea guralivilor însă n'are să se teamă nimenea, căci s'a purtat de grije, ca „arborii să nu crească în cer.”

Revistă politică.

Sibiu, 23 Iulie st. v.

Călătoria Archiducelui Carol Ludovic la Peterhof în Rusia dă privilegiu la deosebite combinațiuni politice. Este foarte posibil, ca călătoria Alteței Sale Imperiale să aibă și oare-care scop politic, care însă este acela, nu se poate ști. Scirile telegrafice dela Peterhof ne anunță numai formalitățile și buna primire, de care s'a împărtășit înaltul oaspe decătră curtea imperială rusească.

Afacerea Edelsheim-Janski preocupă în momentele de față cercurile maghiare din toate părțile. După rezoluțiunea meetingului din Budapesta mergează rezoluțiunile altor adunări de popor din provincie și ale diferitelor congregațiuni comitatense. Până acum scim că s'au proiectat astfel de rezoluțiuni în Pécs, Szolnok, Alba-Regală, Orade, în comitatul Csanád, apoi în Nyiregyháza, Nemet-Palánka, Dobrițin și Czegled. Congregațiunea comitatului Borsod, ținută Lunia trecută în Mișcolț a și primit o rezoluțiune de cuprins, ca să se prezenteze parlamentului o adresă, ca acesta să facă pași necesari, pentru-ca sentimentele națiunii maghiare și constituțiunea Ungariei să fie respectate în armata comună. Cam acesta e tenorul tuturor rezoluțiunilor luate și proiectate. Nu scim la ce rezultat vor să ajungă frații noștri Maghiari, nici nu ne este cunoscut prin ce anume au vîțemat factorii armatei comune constituția Ungariei, ne pare însă că nu aceste, ci fantasma armatei naționale maghiare, care „este în stare să bată Europa”, după-cum s'a exprimat Carol Eötvös în meetingul din Budapesta, nu le dă pace.

Cu privire la modificările tarifului vamal, proiectate în sesiunea trecută de consiliul imperial austriac, 'i-se telegrafează lui „Pester Lloyd” din Viena, că acolo a sosit răspunsul guvernului unguresc la

încunoscintarea celui austriac despre modificările făcute. Guveunul ungar declară, că este învoit cu ținerea unei conferențe vamale. Drept aceea aceasta va fi convocată cătră sfîrșitul lunei curente. Aceasta va pertracta modificările tarifului vamal pe baza concludului consiliului imperial din Viena. Instrucțiunile membrilor ungari pentru conferența din cestiune sînt deja gata, nu se scie însă, ce fel de contră-propuneri sînt autorizați să facă propunerilor austriace.

Resultatul alegerilor pentru consiliul general din Francia este cunoscut cetitorilor noștri din telegrama numărului precedent. Republicanii au per-dut până acum 11 voturi, cu toate acestea sînt în majoritate preponderantă și ei așteaptă în liniște rezultatul balotagiurilor restante. Presa conservativă face mare sfără cu unele epistole ale actualului ministru de războiu Balanger, adresate la 1880 ducelui D'Aumale. Boulanger a desmîțit cuprinsul acestor epistole, care este, că Boulanger (atuncia colonel) ar fi cerut dela Aumale ajutor și 'l-ar fi asigurat despre devotamentul său. Cu toate aceste foile conservative continuă a sustine autenticitatea scrisorilor din cestiune. Un om de încredere ale ducelui D'Aumale, dl Limbourg declară, că pune la dispoziție originalul și fotografiile epistolelor din cestiune. La aceasta foile republicane se exprimă, că este de lipsă a se face proces, ca să se constate falsificarea scrisorilor amintite.

Din Amsterdam se telegrafează, că Dumineca trecută două întruniri mari de socialisti s'au ținut în Holanda. Una la Rotterdam, unde a vorbit socialistul Croll și alta la Haaga, unde conducătorul socialistilor Domela a vorbit și a fost ascultat cu entusiasm. Liniștea însă nu s'a conturbat de astădată. Această scire ne dovedește, că mișcarea socialistilor este puternică în regatul Holandei.

Situatiunea internațională

după „Telegraphul” din București se prezintă astfel:

Doi cancelari s'au întâlnit la Kissingen și au pus Europa la cale. Cum?

Eată ce nu poate să spună nimeni, deși toată lumea vorbește de întâlnire și de cele-ce s'au petrecut între contele Kálnoky și principele de Bismarck.

Oficialii păstrează cel mai adînc mister; se vede că cei doi cancelari găsesc, că lumea

Foia „Tribunei”.

Din tainele Bosforului.

— Novele. —

III.

Târziu!...

(Urmare și fine.)

— Eu te iubesc pe tine Caliopi, îi dăce odată Zulficar Caliopi stînd la picioarele ei și uitându-se în ochii ei... O! ce ochi mai are, se gîndia în sine Zulficar.

— Și crești că ar fi frumos să nu mă iubesci?!

— Dar' Caliopi, eu te iubesc cu dragoste, din toată inima, nu mă pricepi?!

— Ba da, te înțeleg, mă iubesci tot ca și eu pe tine.

— Caliopi tu nu mă înțelegi!

— Cum să nu te înțeleg?!

— Eu voiesc, ca tu să mă iubesci până la moartea ta!

— Și eu te voi iubi!

— Eu voiesc, ca să fi pentru vecinicie a mea, pricepi, să fi nevasta mea; și când dăce asta, o strînsă și mai tare de mână, se ridică în-cetinel, o cuprinse preste mijloc și o sărută...

Ear' Caliopi când vedu asta, se uită ca spă-riată. Nici odată nu-l veduse pe Zulficar uitându-se așa la ea, nici odată nu a sărutat-o... Și ce-i dăce: să fie nevasta lui?!

— Zulficar de ce faci tu așa, de ce îmi spuseși acele vorbe?

— Dar' când eu nu pot să trăiesc fără de tine!...

— Și cine dăce să ne despărțim?!

— Vrei dar' să-mi fi nevastă?!

— Nu, asta nici odată, dăce hotărîtă Caliopi.

— Atunci de ce stai de vorbă cu mine?

— Dar' ai uitat, că tu ești Turc și eu sînt creștină, și legea ta te opresce, de a lua o creștină!

— Da, dar' legea ta este mai bună, mai îndurătoare: nu opresce ca tu să iai de bărbat pe un Turc!

— Apoi eu sînt bogată, tu ești sărac... toți ar dăce, că mă voiesci pentru avuția mea!

— Fugi dela tatăl tău dacă mă iubesci, și eu te voi iubi și atunci când nu vei ave nimic... Nu-ți doresc bogăția!

— Nu, nu, Zulficar asta nu se poate... Lasă-te de acest gînd... Ah, de ce 'mi-ai dîs tu acele vorbe?... Ce mult te iubiam până acum, și acum tu singur m'ai oprit, ca să mai stau în apropierea ta... Nu, nu poți să-mi fi bărbat!

Și ear' veni rîndul să plece Zulficar cu co-

răbiile pe mare, și cine scie când se va mai întoarce?! Poate nici odată!...

Ce trist era acum la plecare... Cătă durere ducea cu sine... Ea nu-i dăce nici o vorbă de mîngăiere, nu-i spuse că îl iubesc așa precum ar fi dorit el, nu îi dăce nimic, nimic...

Se întoarse apoi ear' îndrît.

Caliopi nu mai alergă înaintea lui, nu-i mai dăce, că 'l-a așteptat cu dor, că 'i-s'a părut un veac până-ce el a stat pe mare... Nici nu-l mai întrebă ce 'i-a adus din drum.

Cât suferia acum bietul Zulficar... Poate și Caliopi!... Dar' ce să facă, cum să fie ea nevasta unui Turc?! Toată lumea ar dăce, că Zulficar numai pentru bogăție a luat-o, ar ride de ea toți, că 'i-a ales de bărbat pe un păgân sărac... Nu, asta nu poate să o facă... Ar blăstema-o și tatăl seu și biserica și toată lumea... De ce să vree Zulficar acest lucru?... De ce 'i-a dăce ei acele vorbe?... Ce fericită era înainte de asta și acum, acum suferia...

Ear' Zulficar suferia și mai mult. Căci el iubia el o dragoste ferbinte pe Caliopi, și vedea el acum, că Caliopi nu mai este aceea, care era până acum.

Îl încungiură, abia îi vorbește o vorbă, două... Și Turcul încă are inimă, Turcul încă scie iubi cu dragoste adevărată și simte și el durerea amorului fără nădejde...

— De ce nu-mi dăce dar', ca să mă duc din casa lor, de ce se mai duce pe la frații mei, de ce îmi stă dîlnic în ochi, ca să o privesc, să mă îmbet de frumsețea ei, să fiu nebun de bună-tatea ei, de ce, de ce, — așa se întrebă Zulficar.

— Tot nu 'ți-ai schimbat gîndirea, în-trebă în ajunul unei plecări pe mare a sale Zulficar pe Caliopi.

— Nu pot să fac ceea-ce îmi ceri... Cere-mi altceva, cere-mi moartea, dar' vieața nu pot să 'ți-o jertfesc ție... Prea multe ne despart!...

— Caliopi, Caliopi, de ce cu toată lumea ești bună, numai pe mine mă omori?!

— O să-ți treacă și ție acest dor, și ear' va fi totul bine.

— Da, o să-mi treacă, și ear' va fi totul bine — oftă cu tristeță Zulficar și își luă adio dela Caliopi.

Va pleca departe, departe, și cine scie, când se va mai întoarce?! Poate nici odată!

— Să nu uiți, că te-am iubit cu dragoste curată, îi dăce Zulficar Caliopi la despărțire... Să aibi grije de frații mei, căci poate nu o să mă mai întrebă!...

— De ce-mi dăci asta acum? întrebă cu blîndețe Caliopi punându-și mîna pe umărul lui

scie destul când vede, că reprezentanții celor două puteri centrale se întâlnesc prietenește; aceasta înseamnă, că alianța austro-germană — garanția păcii europene cum se dice de obicei — există ca și până acum. Nu e destul aceasta pentru „burghezi”, cari dau milioanele și contingentele de recruți?

Sunt desigur pretențioși, cari nu se mulțumesc cu atât și cari, cu mintea lor nestempărată, caută să pătrundă jocul ascuns al marilor diplomați; acestia n'au decât să caute, oficioși și oficialii nu le vor da nici cel mai mic ajutor.

Pentru noi — sunt ani decând o tot repetăm — întâlnirile cancelarilor ca și ale monarhilor n'au nici o valoare reală. Ele nu sunt decât simple manifestări pentru ochii lumii; schimbul de vederi, înțelegerea reală, se face din cabinetul de lucru, prin intermediul telegrafului, al curierilor sau chiar al ambasadurilor. Ceea-ce poate și trebuie deci să ne intereseze, nu e ce s'a putut vorbi la Kissingen sau se va putea vorbi la Gastein, ci cunoașterea exactă a situațiunii internaționale și degajarea concluziilor pentru cel mai apropiat viitor. Cu fiecare zi ce trece, metoda aceasta câștigă în siguranță; căci astăzi nu mai depind situațiunile de diplomați, ci diplomații de situațiuni. Astăzi și din ce în ce mai mult, vechea școală subiectivă pierd și școala obiectivă îi ia locul; diplomația nu mai pretinde, nu mai poate pretinde să reguleze pe hârtie, *a priori*, nașterea și mersul curentelor internaționale, ci numai să caute a trage cel mai mare profit din ele și a înălțura sau îndulci pericolurile. Și când diplomații nu fac aceasta, când ei nu consideră corpul internațional ca un organism cu funcțiunile și legile lui proprii, atunci forța și dibăcia lor se sfarmă, ori-care ar fi numărul baionetelor, pe cari se razimă.

Un exemplu din o sută.

Prin tratatul din San-Stefano, Rusia nu făcea deosebire între Rumelia și Bulgaria, ci le întrupa într'un singur principat. La Berlin, diplomația europeană strică ce s'a făcut la San-Stefano, deslășește Rumelia și o constituie în provincie semi-autonomă.

N'avem nevoie să cercetăm, căror mobile a urmat Rusia de o parte, Europa de alta. Destul să constatăm, că întrunind elementul bulgar într'un singur tot, Rusia nu făcea decât să urmeze legile naturale, înlesnind funcționarea lor; că, mai departe, Europa lucră contra acestor legi.

Dacă lăsăm de o parte anii 79 și 80, în cari forțele vitale ale poporului bulgar sunt absorbite de lucrarea organizării, nu rămân decât cinci ani — nici o clipă în viața popoarelor — pentru a demonstra, cu logica absolută a faptelor, adevărul celor spuse mai sus. După o revoluțiune din cele mai pacifice, Bulgarii de pe cele două coaste ale Balcanilor sunt uniți.

Dar' evoluțiunea aceasta se consideră „neregulată” în lumea de astăzi; Bulgarii au eșit din drumul prescripș de tratate și Europa se crede în drept și datoare să intervină.

La început toată lumea e contra mișcării bulgare — afară de Anglia, și încă cine scie din ce motive. Încetul cu încetul însă, aproape totalitatea statelor europene își schimbă modul de a vedea și numai singură Rusia rămâne în opozițiune.

De astădată rolurile sunt intervertite; cine are dreptate?

Dreptatea rămâne acelei părți, care ascultă de legile naturale și nu se pune în calea lor.

Și cu toate astea, Rusia a făcut tot ce a putut — și mult putea, căci ținea în mână Bulgaria și intelectualmente, și moralmente, și materialmente. Opunându-se mersului firesc al lucrurilor, Rusia nu numai n'a ajuns la nimic, dar' încă și-a pierdut și influența, ce avea asupra Bulgariei.

Exemplul ni se pare convingător pentru tema noastră.

Să nu ne îngrijim dar' mult de misterul, ce se păstrează în giurul convorbirilor dela Kissingen. Situațiunea internațională stă deschisă dinaintea noastră ca o mare carte. Să ne încercăm a ceti în ea și nu vom fi prea departe de adevăr.

Ca să analizăm situațiunea internațională, trebuie să o privim din două puncte de vedere: al grupării puterilor, întâiu, al dispozițiunii spiritului public în acele țări, cari pot să turbure pacea, al doilea. După rezultatele ce le vom obține din aceste puncte de vedere, vom scie, dacă pacea europeană e în pericol sau nu.

Înainte de ultimele evenimente din Balcani situațiunea era dominată de alianța celor trei imperii: Rusia, Germania și Austria. În afară de această alianță nu exista nimic.

Isbucnirea revoluțiunii din Filipopol și tot ce s'a desfășurat de atunci încace a turburat această constelațiune. La început, acordul între cele trei puteri era atât de intim, încât nu numai teoreticesc se respingeau urmările revoluțiunii dela 6 Septembrie, ci și practic. Ridicarea Sârbiei contra Bulgariei, amestecul Austriei după desastrul dela Pirov dovedesc aceasta. Din acel moment însă, mulțumită împregiurărilor, înțelegerea a dispărut; o schimbare radicală s'a operat în atitudinea Austriei față cu Bulgaria și Germania a urmat evoluțiunea aliatei sale.

Lucrul e patent și n'are nevoie de lungi desvoltări.

Cestiunea greacă, sporirea flotei din Marea-Neagră, transformarea Batumului astăzi poate fi potrivită ca cu totul moartă. În vara aceasta, împăratul Rusiei nu va vedea pe împărații Germaniei și Austriei.

În același timp, puterile centrale par a se aplica tot mai mult spre Anglia, probabil în scopul de a câștiga un contra-pond pentru o eventuală apropiere a Rusiei de Franța.

E întrebarea, acum dacă stricarea întregii alianțe și înlocuirea ei cu o altă constelațiune e sau nu un element de pace.

Tripla alianță am avut-o și scim cu toții, că ea n'a împiedecat criza balcanică; forțele naturale și-au făcut jocul fără a mai cere permisiunea nimănui. Desfacerea acestei alianțe poate să ne procure ceva mai mult? Desigur că nu. Garanția păcii, întrucât aceasta atîrnă de diplomați, residă în alianța austro-germană; depărtarea Rusiei de dînsa e mai curînd o garanție mai mult decât un pericol.

Să vedem cum stăm cu popoarele, cari prin situațiunea lor pot să turbure pacea.

Pentru aceasta trebuie să ne adresăm în primul loc la Peninsula-Balcanică, acest focar de infecțiuni răsoinoice.

Poate să ne inspire Peninsula vre-o îngrijire? Se tot vorbește de înarmări, de manevre, de convocări de miliții. Dar' toate acestea sînt, după noi, ultimele convulsii ale crizei și nici decum simptome îngrijitoare. Popoarele balcanice sînt sleite și au nevoie de repaus pentru a se înfrîna.

Din această parte îngrijire nu poate fi pentru o bună bucată de vreme.

Afară din Balcani, n'avem de întrebare aiurea decât în Franța; nici aci însă nu găsim elemente de îngrijire. Pozițiunea partidelor politice trece tocmai acum printr'o criză acută, care nu se va termina curînd; deosebit de aceasta, condițiunile generale nu sînt favorabile unei acțiuni.

N'avem pretențiunea să resumăm în aceste câteva linii situațiunea internațională; dar' am atins cele două puncte capitale ale ei și atîta ne ajunge.

Noua politică economică a Austriei.

Cetim în „Epoca” din București următorul articol:

Lupta vamală, pe care a întreprins-o protecționistii austriaci și mai ales cei din Ungaria, pare că a început a produce efectele ei reușite. Din toate părțile se arată simptome, care dovedesc, că cercurile conducătoare în Viena voesc să o iee pe o cale mai conformă cu interesele economice și comerciale ale monarhiei.

O dovadă pipăită a acestei schimbări în vederile economistilor dela cîrmă ni-o dă ultima circulară a marchisului de Bacquehem, ministrul de comerț austriac, cătră camerele de comerț și de industrie.

Între altele ministrul ăice în circulara sa cuvintele următoare:

„Este de o mare însemnătate pentru industria, comerțul și agricultura țerii noastre de a menține și chiar a desvolta, dacă se poate, debușeurile, cari li se ofer. Dar' aceasta nu e cu puțință decât prin ajutorul unor tratate de comerț întemeiate pe tarife convenționale. Încheierea unor astfel de tratate este scopul de căpetenie, pe care și-l propune guvernul”.

În Viena și în Pesta se comentează mult această schimbare a ideilor ce domniau în sferele guvernamentale în privința relațiunilor economice și comerciale ale statului austro-ungar. Se crede chiar, că circulara ministrului este semnalul unei modifițiuni radicale în politica economică, ce va urma guvernul. În locul protecționismului exagerat, care a avut de rezultat ruperea negociărilor cu România și va produce desigur un efect analog în negociările ce se vor deschide în curînd în Germania și cu Italia, pare că guvernul austriac tinde a adopta o linie de conduită, ce este basată pe stabilirea unui sistem convențional și se apropie de liberul schimb. Dar' aplicarea acestor idei va întâmpina desigur o mare rezistență în Ungaria din partea protecționistilor agrari. Unele ăiare unguresci arată o rezervă semnificativă în fața circulației marchisului de Bacquehem, altele o combat în totul și accentuează osebirea, care există între interesele economice ale Ungariei și acele ale Austriei.

Cu toate acestea, urmările răsoiului vamal, care a început între Austro-Ungaria și România, par a fi dureroase pentru Unguri. Presa maghiară se plînge contra diplomației austro-ungare, căreia îi reproșează, că n'a scit să lucreze în București în favoarea intereselor economice și comerciale ale monarhiei. Într'o corespondență apărută în mai multe ăiare unguresci se acuză chiar într'un mod direct baronul de Mayr, că s'a lăsat a fi întrecut de ministrul francez în privința negociărilor pentru încheierea unei convențiuni comerciale.

Această corespondență conține unele aprențări, pe care noi nu le împărtășim, dar' are și unele părți interesante. De exemplu se poate ceti pasagiul următor:

„Diplomația franceză a doborât pe cea austro-ungară cu deservire, și tot asemenea se pregătesce să-i facă și Rusia. Pentru-ce e baronul Mayr în România, numai Kálnoky ne-ar pute spune, dacă cumva ar scie-o și el. Toată lumea scie, că noi n'am avé ađi răsoiul vamal cu România, dacă în capitala română am fi avut un diplomat harnic, care să ne reprezente interesele, ear' nu un curtisan slab.

„Ambasadorul francez Coutouly a paralisat cu totul pe baronul Mayr la guvernul român, a încheiat cu guvernul român o convențiune provisorie, care stabilește liberul import al bucatelor, al vitelor și vinurilor din România își asigură importul din Franța al acelor articole de industrie, pe cari România nu poate, sau nu vrea să le producă. În modul acesta, România este în stare să suferă și să continue răsoiul vamal în contra noastră. E un însemnat testimoniu de paupertate, ce și-l dă ministrul nostru de externe și diplomația noastră din Orient, când vedem, că Franța e în stare să se apere din depărtare interesele sale la țărmul Mării-Negre, precând noi la Dunăre nu scim să apărăm interesele noastre”.

Nu au dreptate să se supere d-nii Unguri pe diplomații lor. Ei n'au făcut decât să urmeze instrucțiunile lor. Vina e a acelor, cari prin șovinismul lor au împins lucrurile astfel, că ori-ce înțelegere era cu neputință.

În ce privește superioritatea dlui de Coutouly, d-nii dela Pesta uită, că situațiunea între Franța și România a fost și este cu totul alta decât aceea ce există între Austro-Ungaria și statul român. Afară de aceasta nu înțelegem, de ce se miră presa ungară, ca Franța să se caute interesul. Ar voi poate, ca celelalte puteri să vină în ajutorul pretențiunilor unguresci? Dacă cei din Viena și din Pesta ar fi urmat de atunci linia de conduită, pe care pare că voiesce a o adopta astăzi marchisul de Bacquehem, poate n'ar fi pățit-o cum au pățit-o cu ocaziunea negociărilor din București. . .

Corespondență particulară

a „Tribunei”.

Avrig, în 1 August n. 1886.

Dacă dl corespondent „Un econom” — din numărul 163 al „Tribunei” — cu atari publicațiuni basate după-cum însuși mărturisesc, numai pe aude, voiesce a-și câștiga lauri de publicist și a avansa binele public și starea poporului, atunci cu mare părere de rău mă vîd necesitat a-i revoca în memorie axioma, pe care se și-o iee de devisă în toată viața și în toate afacerile sale, și adevă: „Schuster bleib bei deinem Leisten”, deoare-ce toate, dar' toate afirmațiunile sale sînt neadevărâte, luate din aer, și contribuiesc eventualmente mai mult la discreditarea d-sale, decât a acelor, căroră cu tendențe obscure le-a dedicat acest faimos articol.

Dl corespondent făcea în interesul d-sale bine, dacă înainte de a eși în public, și-ar fi luat cifrele, datele, afirmațiunile etc. nu din aude, ci din documentele autentice din arhivul comunei, cari stau totdeauna la dispo-

Zufilcar și uitându-se cu iubire în fața tulburată a aceluia.

— Veđi, nici eu nu sciu. Par'că aș simți, că nu o să ne mai vedem mai mult. . .

— Nu ăice asta Zufilcar, mă dor aceste vorbe. . . .

— Ce-ți pasă ție de mine!... Dacă și-ar păsa, nu m'ai lăsa să mă duc așa nemângăiat. . .

— Te iubesc, Zufilcar, ca însami pe mine, dar' îmi ceri prea mult!

— Ei, lasă, că nu-ți voiui mai cere de aci încolo nimic, îi ăise Zufilcar, o strînse apoi cu căldură de mîni și plecă.

Cine scie, dacă se vor mai vedea?!

Zufilcar plecă nemângăiat și Calioپی rămase întristată. Nu-l vîduse încă nici odată pe Zufilcar așa tulburat și ea scia, că trebuia să simtă mare durere Zufilcar, când nu se mai poate stăpîni.

O se-și făcă ceva pe drum, ăise Calioپی și început a tremura. . . Așa de mult ar fi voit să-i mai ăică acum numai o vorbă lui Zufilcar, dar' acela plecase, corăbiile se leagăna colo pe Bosfor. . .

Se suł dar' iute pe o terează, de unde se vedea tot Bosforul, și de acolo început să dea adio cu batista. . . Poate că Zufilcar va observa-o, și scia, că de altădată ce mult se bucura, când și da adio cu batista.

Zufilcar o și observă, și nici nu-și mai luă ochii de pe acea casă, în care un așa dor lăsase el acum. . . Inima ear' început a i-se încălđi.

— Îmi face cu batista. . . Mă iubesc dar', nu e supărată pe mine, ear' va continua. . . își ăicea în sine Zufilcar, — apoi ear' dori: „Dar' ce nebun mai sînt, par'că de altădată nu-mi făcea tot așa, și totuși după-ce-i spusei, că aș dori-o pentru vecinicie, îmi ăise, că nu mă voiesce. . . Ei, de ce mă mai și tulbură eu batista, de ce nu mă lasă amărit cum sînt, ce-mi mai deșteaptă nădejde, ca apoi tot ea se și mi-o iee, — și lăsa ca Calioپی să-i tot dea la adio, ear' el se întoarse, își culcă capul pe pânza unui catart. . . Îi era capul așa de amețit, încât abia se mai ținea. . . Ear' din ochii sei începută să curgă șiroae de lacrimi. . .

O, și Turcul scie iubi cu dragoste curată, și el simte durerea amorului fără nădejde. . . .

Preste o lună de ăile într'o dimineată cu acea veste il deșteptară din somn pe Kirie Agatias, că corabia, cu care se întorcea Zufilcar cu prețul lănei și al grăului ce dusesese să vîndă, — ajungînd aici în apropierea Bosforului, s'a lovit de un vapor mare și s'a cufundat cu oameni cu tot. . .

Oamenii ce-i drept, au scăpat, pe Zufilcar însă l'a ascuns Bosforul, căci nimeni nu l'a mai

vîdut. Este de mirare, cum el n'a putut să scape, când este o jucărie a înnotă dela locul unde s'a cufundat corabia și până la mal, — lucru, pe care ceilalți corăbieri l-au făcut. . . Par'că a vrut să moară cu voia. . .

Kirie Agatias când aude asta, era să crepe de necaz.

— Hoțul de Turc m'a furat, m'a sărăcit, m'a omorît și apoi a fugit, ăicea Agatias, și se smulgea de pîr ca unul ce și-a pierdut tot ce a avut.

— Dar' n'a fugit, Kirie Agatias, — a murit sîrmanul de el, îi ăiceau corăbierii.

— Pentru mine tot una e, ori a murit, ori a fugit, destul că banii nu sînt, și apoi de ce a murit, ăicea cu necaz în sine Kirie Agatias, — se-mi fi adus mai nainte banii! . . .

Ear' că de ce a murit, asta numai Bosforul ar fi scit să o spună, care și-a aude suspinul, când l'a acoperit cu valurile sale, și încă cineva:

Calioپی!

Pe Bosfor însă cine îl înțelege, că ce șoptesc, ear' Calioپی nu spuse nimic, ci îngălbeni ca ceara când aude această veste, se duse apoi la frații lui Zufilcar, și plînsu cu ei împreună moartea lui Zufilcar, pe care acum l-ar fi scăpat, dacă l-ar fi putut, nu și-ar mai fi ăis că: nu se poate, tu ești Turc și legea ta opresce să iei o

creștină de nevastă! . . . Nu și-ar mai ăice: de ce-mi vorbești de dragostea ta, când eu sînt bogată și tu ești sărac, toată lumea ar ăice, că sînt o nebulă, că-mi aleg de bărbat un păgîn sărac, care numai pentru bogăția mea mă vrea! . . . Oh, dacă și-ar mai pute ăice acum Zufilcar: Fugi dela tatăl teu, să fii săracă tot ca și eu, și eu te voiui iubi, te voiui lua de nevastă! . . .

Toate sînt acum tîrđiu. . . Numai Bosforul va mai scie, pe unde e Zufilcar, — și cui și-a spus Bosforul vre-odată ceva?!

Calioپی nu se mărită nici odată. Și Kirie Agatias nici nu o silia. . . Așa! Nunta costă bani, și mai trebuie și zestre, și el mai bucuros și-ar fi scos un dinte, decât să dea un ban din pungă, când nu se putea aștepta, ca acel ban să aducă drept câștig alți doi, trei bani. . .

Pe Calioپی o lăsa frumusețea, se vesteđi de dor și durere. . . Nu o lăsa însă bunătatea! Ea se bucura dacă poate ajuta cuiva, și mai ales nu uită de frații lui Zufilcar. . .

Și încă una nu o mai lăsa: lacrimile de dorul lui Zufilcar!

Tîrđiu! . . .

Constantinopol, 3 Iulie 1886.

Ioan Russu.

ținea tuturor locuitorilor, și făcând aceasta, nu s'ar fi blamat ca în cazul concret.

Îndată la început se vede, că nu cunoaște nici numărul locuitorilor comunei Avrigh, în care trăiesc și pe care vrea să o dascălească și reguleze, ca un pașă turcesc, statistica e pentru dînsul după-cum se vede un ce necunoscut.

Afirmă corespondentul mai departe, că comuna are venit colosal din cărciume, muniți cu pășunat și păduri, podul de peste Olt, măcelăria și altele. Și aici arată dl corespondent o totală necunoștință de cauză, deoarece după-cum dovedește calculul alodial, din muniți, păduri, măcelărie, nu are comuna nici un crucer venit; pentru măcelărie se solvesc numai darea de comensu erariului nu și nu comunei, colosal, ci din contră mai toate computurile de vre-o 2 decenii încoace s'au încheiat cu deficit. Dacă totuși dl corespondent, care voiesc a arăta prin faimosul său articol onorabil public cetitor marea neglijență a oficialilor comunali și respective a notarului actual, — dorește a cunoaște starea materială a comunei ca corporațiune juridică, atunci binevoiesc a se adresa la notarul comunal, care apoi cu cea mai mare plăcere îi va pune la dispoziție documentele deja aprobate dela și prin oficiile competente superioare.

Dacă însă dl corespondent a auzit, sau a vădit cumva, că în unul sau alt comput figurează câte un casa-rest, aceasta provine numai din manipulare, luându-se d. e. arhivile antici-pando, ca să se poată solvi datoriile restante. Studiele d-sa comptabilitate, și atunci va veni la alte rezultate, nu cum 'și-le închipuiesc, și dacă nu s'au făcut până acum aruncuri pe popor, e tocmai meritul celor dela putere, cari cu mijloace nesuficiente au știut manipula cu averea comunei, ca să stea în curent.

Mai vorbește dl corespondent de legea comunală și pretinde dela notar să facă pe dascălul să o propoveduească poporului, — ciudată pretensiune! Cetească d-sa mai bine legea comunală și atunci va vedea, cari sînt agendele unui notar, care e sfera competenței sale, preste care nu e iertat a trece, cu atât mai puțin a se amesteca în competența altora, precum face dl corespondent.

Ce se atinge de statute, recușite de foc etc., de aceste au dispus și dispun organele administrative superioare, care cunosc situațiunea precum și neajunsurile comunei, mai bine decât dl corespondent, care crede că Avrighul e un Eldorado.

Ca să nu lăung prea lung, închei pentru acum cu acea observare, că pe de o parte îmi place dorința exprimată de dl corespondent, despre un viitor mai bun, ce se poate crea, deși prin multa întințență din Avrigh — pe de altă parte însă trebuie cu durere să mărturisesc, că pe cât timp stă lucrul tot așa, pe cât timp năsuințele celor-ce vor ordine și progres, se paralizează din partea unor malconțenți, vom progresa numai ca racul.

E. C.

Cronica.

Stipendii din fundațiunea „Francisc Iosif-Elisabeta.” Pentru anul școlastic 1886/7 s'au alocat la câte un stipendiu de 300 fl. v. a. în aur pentru universitățile din Viena, Lemberg și Agram. Reflectanții au a-și adresa petițiunile până în 31 August n. la cesa-ro-regească direcțiune generală a fondurilor private în Viena (Hofburg).

Academia orientală. Pentru anul școlastic 1886/7 vor fi primiți în academia orientală din Viena 4 elevi noi. Cerele de primire ale reflectanților sînt a se trimite la ministerul de externe până la 31 August n.

În afacerea eliberării provisorice dela serviciul militar. Ministrul de honveți a emis un circular către toate municipiile, în care le provoacă să statorească maximul venitului curat catastral, cu care se pot elibera în mod provisoriu dela serviciul militar acei indiviți, cari pretind eliberarea pentru susținerea familiei. Până acum eliberarea s'a făcut pe baza numărului jugherele de proprietate. Ministrul de honveți a aflat, că pe baza venitului curat catastral (fără considerare la numărul jugherele) eliberarea se poate face în mod mai drept.

Sciri personale. Comandantul divisiiei din Cluj generalul-maior principe de Lobkowitz și comandantul brigadei de acolo generalul-maior conte Schulenburg precum și comandantii brigadelor din Alba-Iulia și Brașov, generali-maiori Wattek și Bernartau sosit în Sibiu, pentru a asista la exercițiul cu munițiune de război, ce se va ține astăzi pe câmpul de lîngă Poplaca.

Ministrul de justiție al Ungariei Teofil Fabiny, care de present petrece în Gastein, a fost Duminecă trecută invitat de împăratul Wilhelm la prânț.

Junimea studiosă română din Re-ghinul-năsesc și giur, are onoare a aduce la

cunoștința stimatului public, că adevărata petrecere de vară se va arangia nu la 10 August st. n. a. c., ci la 28 August st. n. a. c. Fiind timpul așa de înaintat, apropiându-se de toamnă, tinerimea află de bine a nu arangia în pavilionul promenadei din loc, ci în sala hotelului orașenesc. Aceasta se aduce la cunoștința publicului spre scire și orientare, până când biletele de invitare se vor expeda. Georgiu Șandor, preș. comit. arangiator. Ioan Duma, secretar al comitetului arangiator.

Petrecere de vară premersă de o sedință literară arangează tinerimea studiosă din Tohanul-vechiu Duminecă în 27 Iulie (8 August) 1886 în edificiul scoalei. (Fiind timpul nefavorabil se amână pe Duminecă următoare.) Venitul e destinat pentru fondul scoalelor locale. Începutul la 3 oare p. m. p. v. a. NB: Ofertele marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică. Programa: 1. „Cuvînt de desăvîrșire”, rostit de Oct. Popu. 2. „Valurile Dunării”, poezie de C. Scrob. 3. „Vă-lurile Dunării”, poezie de C. Scrob. 4. „Vă-lurile Dunării”, poezie de C. Scrob. 5. „Corbul și Vulpă”, poezie de E. Rădulescu, declamată de N. Gridan. 6. „Cine scie carte, are parte”, disert de N. Vodă. 7. „Uciagașul fără voie”, poezie de G. Alexandrescu, declamată de Oct. Popu. 8. „Serdarul Islic”, cântionetă de Aliroz, predată de G. Babeș. 9. „Ura! Noi Români!”, poezie de V. Alexandri, chor dirijat de G. S. Tomas. 10. „Vespasian și Papinian”, dialog de C. Negruzzi, susținut de G. Pantea și Anton Mănzatu. 11. „Din povestea vorbeii”, de A. Pann, declamată de N. Popu. 12. „Steluța”, poezie de V. Alexandri, chor dirijat de G. S. Tomas. În decursul pauzei 9 tineri vor juca în costume naționale jocurile istorice „Călușul” și „Bătuta”.

În onoarea contelui Nicolae Pejaesevich au arangiat ofițerii de cavalerie din Viena un banchet de despărțire, la care au luat parte arhiducele Eugen, mai mulți generali și numeroși ofițeri superiori.

La moartea lui Francisc Liszt. Academia de muzică din Budapesta a publicat următorul necrolog: Presidiul, consiliul de direcțiune, corpul directoral și profesoral dela Academia regescă ungurească de muzică din Budapesta anunță cu inima întristată încetarea din viață a prea iubitului și neuitatului ei president Dr. Francisc Liszt, care în 31 Iulie noaptea în Bayreuth în al 75-lea an al vieții sale pline de merite a părăsit cele pămîntesci. Rămășițele pămîntesci ale decedatului se vor înmormînta la 3 August în cimiterul din Bayreuth.

Exposiție. Directorul scoalei de sculptură în lemn dela Huedin a expus în localitățile societății de industriași de aici o colecțiune de jucării de copii lucrate de elevii scoalei conduse de d-sa. Expoziția este deschisă de astăzi până inclusive Duminecă cu intrare liberă și gratuită pentru fie-cine.

Din Gurghiu se serie, că în revirul de vîntătoare al principelui de coroană, vînatul s'a sporit foarte tare. Foarte mulți urși, lupi și porci sălbatici se arată. Pagubele cauzate de aceste sălbătici se estimează și oficiul de curte al principelui de coroană plătesc desdau-nare pentru ele.

Colera în Fiume. Lui „Pester Lloyd” i-se telegrafează din Fiume, că pericolul de coleră s'a agravat. În 2 August n. s'au îmbol-năvit de coleră mai multe persoane din clasele bine situate, ceea-ce până atunci nu s'a întîmplat. Din acest incident populațiunea este foarte îngrijată.

Din Bucovina. Cetim în numărul ultim al „Revistei Politice”, sub titlul „Documente istorice”, următoarele: În posesiunea dlui George Popovici, stud. jur. în Cernăuți, se află un număr considerabil de documente istorice privitoare la Români, dintre cari 24 sînt scrise în limba sla-vonă și cuprind 2 secole (1418—1660), toate celelalte documente, fiind scrise în limba română, sînt din vremile mai recente. Documentele scrise slavonesc sînt date de următorii domni și în următoarele locuri: 1. Document dela Alexandru-cel-bun, dat în Baia 1416, Ianuarie 15. 2. Document dela Bogdan-Vodă (tatăl lui Ștefan-cel-Mare), dat în Suceava 1450, Septembrie 13. 4. Document dela același Voievod, dat în Suceava 1450, act. 17. 4. Document dela Petru Vodă Aron, dat în Cotnar 1456 August 25. 5. Document dela Ștefan-cel-Mare, dat în Suceava 1472 Septembrie 3. 6. Document dela Iuga vistiernicul, dat în mănăstirea Putna 1476 Ianuarie 25. 7. Idem, dat în mănăstirea Putna 1476 Iunie. 8. Idem, dat în mănăstirea Putna 1476 Iunie. 9. Document dela Ștefan cel-Mare, dat în Suceava 1486, Noemvrie 13. 10. Document dela Ștefan Vodă cel Tinăr, fără indicațiunea locului, 1517 Noemvrie 9. 12. Document dela Petru Vodă Rareș, dat în Huși 1527 Martie 15. 13. Document dela același Domn, dat în Văsluiu 1528. 14. Document dela același Domn, dat în Hărlău 1529 Aprilie 23. 15. Document dela același Domn, dat în Hărlău 1529 Aprilie 29. 16. Document dela același Domn, dat în Văsluiu 1532 Februarie 27. 17. Document dela același Domn, dat în Huși 1537 Martie 30. 18. Document dela Iliș Vodă, dat în Huși 1548 Martie 27. 19. Document dela Alexandru Vodă Lăpușnean, dat în Hărlău 1556 August 31. 20. Document dela Petru Vodă Șchiopul, dat în Iași 1575 Martie 30. 21. Document dela Radu Vodă Mihnea, dat în Iași 1624 Martie 15. 22. Document dela Vasile Vodă Lupul, fără loc și fără

dată. 23. Document de același Domn, dat în Iași 1632 Aprilie 7. 24. Document dela Ștefan Vodă Lupul, dat în Iași 1660 Ianuarie 9. — Dl George Popovici, după-cum sîntem informați, în urma unei rugări speciale a dlui Prof. Gr. G. Tocilescu, va publica aceste 24 documente slavonice în „Revista pentru Istorie, Archeologie și Filologie” și le va comenta cu notițe juridice privitoare la dreptul român vechiu. Așteptăm cu nerăbdare publicațiunea aceasta, care mai ales în cercurile juristilor de sigur va face senzațiune, deoarece-ce în sfera dreptului nostru român până acum nu s'a lucrat mai nimic, existînd adevărat numai câteva studii asupra unor așezăminte ale dreptului român vechiu, cari însă în multe privințe sînt defectuoase și pline de greșeli. Avînd deci în vedere momentul, cumcă ne lipsesc vre-un material privitor la dreptul român, care ar fi deja cules și ar putea dușura studiile ulterioare, și cu privire la faptul, cumcă dl Popovici în sfera aceasta aproape nepetrusă a făcut studii speciale și foarte temeinice, vom prețui îndoit această lucrare, care are interes nu numai pentru juristi, dar și pentru istorici, archeologi și filologi.

Sentença d-rului Tuscan, fost deputat croat, prin care a fost condamnat pentru înșelăciune și mărturie falsă la doi ani de temniță și pierderea dreptului de advocatură, s'a redus decîtă tablă septemvirală la 8 luni de temniță, rămînînd celelalte părți ale sentenței în vigoare.

Ministrul-president al României dl Ioan Brătianu din prima August nou se află la Govora.

Munițiune pentru Muntenegreni. Se telegrafează din Pojon, că fabrica de cartușe de acolo a căpăt dela ministrul de interne conce-siunea de a furniza guvernului muntenegrean două milioane de cartușe.

Lordi fabricanți de bere. Din Londra se serie, că Gladstone înainte de eșirea sa din cabinet a propus reginei ridicarea la rangul de lord a lui Sir M. A. Bast. În anul trecut lordul Salisbury a ridicat pe Sir Allsopp la aceeași demnitate. Bast și Allsopp sînt cei mai mari fabricanți de bere în Anglia, prin urmare atât liberalii, cât și conservatorii englezi își au lordul lor fabricant de bere.

Economie.

Un econom dela țeară ne trimite următoarele observări:

Anul de față se vede a fi un an cu deosebite fără noroc pentru plugarii nostri. Din mai multe părți ale țării, de lîngă Cluj, din comitatul Hunedoarei, dela Alba-Iulia, de lîngă Sebeș și din multe alte locuri ne-a venit scirea, că grindina a pustiit sîmînăturile. Cine a fost cît de puțin în atingere cu oamenii dela țeară își poate închipui ușor, ce însemnează aceasta. Rosta ostenelelor de un an de zile, hrana și îmbrăcămîntea copilașilor le sfarmă elementul dușman în câteva minute, ear' bietul țeran rămîne la marginea desperațiunii lipsit de toate și cu executorul de dare la spate. Neavînd ajutor din nici o parte, e silit să-și vîndă vitele sau să se îndatorească și astfel calamitatea unui an se extinde preste mai mulți, de multe-ori chiar preste întreaga vîcă. Decâte ori am auzit, că cutare plugar sau cutare comună de 5, 6 sau 10 ani, decînd a bătut grindina, a să-răcit și se cunoaște pînă în ziua de azi.

Oare se nu fie nici un remediu în contra acestei nefericiri? În contra elementelor nu ne putem pune, cursul naturii nu îl putem schimba și seceta și grindina vor pusti și de aici înainte țările plugarilor. Oamenii însă au inventat de mult mijlocul de precauțiune contra acestui flagel al agriculturii, ducere înse a căi plugarii nostri români nu se folosesc de el mai de loc. Toate rapoartele, care le-am primit în astă privință se sfîrșesc cu fatala observare: „nimenea nu a fost asigurat”. Ar fi de lipsă să se facă tot posibilul, pentru a face pe țereni să înțeleagă foloasele asigurării și a-i îndupleca să facă usde acest remediu salutar. Cu deosebire preoții și proprietarii mai inteligenți ar trebui să premergă pe procedură asigurării și, unde e de lipsă, să primească singuri agenturi dela bance de asigurare solide.

Cu un premiu bagatel, în cas de nenorocire se poate salva familia țeranului din lipsa cea mai amară, din foame și sărăcie!

Aviș.

Cursul de industria de casă și în anul acesta sa va ține la Aghireș din 20 August st. n. pînă în 15 Septembrie a. c. sub conducerea dlui învățător local Gavril Monasterian.

La acest curs sînt datori să se înfățișeze toți învățătorii din tractul gr-cat. al Clujului avînd de a primi diurne din caselle scoalelor respective, ca și în anul trecut.

La acest curs se primesc și alți învățători din alte tracte protop. române — gratis.

La finea cursului se va ține o conferință învățătorescă tot acolo, în care se vor dezbate mai multe lucruri țînătoare de sfera învățătorescă.

Cluj, în 3 August st. n. 1886.

Basiliu Podoabă,
notar tract.

Varietăți.

(Cât costă alegerile în Anglia.) Există în Anglia o statistică oficială a cheltuielilor de alegeri, dar' numai a acelor cheltuieli, pe care candidații pot și sînt chiar obligați să le mărturisesc. Legile din 1854 și 1863 contra corupției în alegeri obligă pe candidați a remite funcționarului însărcinat cu prezidența alegerilor (returnig officer) o listă detaliată a cheltuielilor electorale, și această listă se publică pînă în 15 zile, pe cheltuiala candidaților în unul din diarele circumscripțiunii electorale. E adevărat, că s'au trecut timpurile, cînd într'un mic bourg, care avea dreptul de alegere, candidatul trebuia să procure la un dejun 72 butoaie cu bere și 150 pînte de rachiu; dar' pentru aceste alegerile n'au devenit puțin costisitoare. Din cauza corupțiunii alegerile se făceau în oare-cari localități într'un mod atât de violent, încât, dacă trebuie să credem pe John Bright, pentru a ține în respect un oraș de 200 de alegători, era nevoie de două divisiuni de dragoni, de două companii de infanterie și de 150 de agenți de poliție. Cumpărarea voturilor era atât de notorie, încât un alegător beat a declarat înaintea urnei „că votează pentru Master-Most” (dl „cine dă mai mult”). Wiberforce, apostolul abolițiunii sclavagiului, a plătit el însuși la Hull 50 pînă la 100 de schillinge un vot. Statistica oficială a cheltuielilor alegerilor moderne arată, că și astăzi alegerile costă enorm pe candidați. Alegerile din 1874, primele după introducerea votului secret, au costat 16,200.000 franci, ceea-ce s'a găsit foarte ieftin; dar' această cifră puțin ridicată se explică prin scurta durată a perioadei electorale. Cheltuielile electorale legale s'au ridicat în 1880 la 45,275.000 franci. Două milioane de alegători luaseră parte la vot. După statistica oficială eată cât costă fiecare vot pe următorii deputați: Dl Gladstone în Leeds 1 franc 65; în Midlothian 45 franci 65; Lord Harrington (New Castel Lancashire) 17 franci 30; Sir Willialh Harcourt (Oxford) 13 fr. 30; dl Brigue (Birmingham) 2 fr. 25; dl Chamberlain (Birmingham) 2 fr. 60; dl Goschen (Ripon) 36 fr. 75; Lord Randolph Churchill (Woodstock) 54 fr. 20; Lord Elcho (Haddingtonshire) 115 fr. 35; dl Cameron (Invernss) 120 fr. 40; dl Anderson (Glasgow) 35 centime. În 42 de circumscripțiuni electorale cheltuielile electorale s'au ridicat la mai mult de 125.000 fr., la Manchester 513.000 fr., la Birmingham fiecare din cei trei candidați au plătit câte 50.000 fr. În Londra șese candidați au cheltuit 327.673 fr. pentru a obține voturile a 24.042 alegători, în timp ce cei 153.000 alegători din Dublin au costat pe candidați 142.775 franci. Circumscripția sud-vestică din Lancathite e cea mai scumpă; ea costă pe cei aleși 644.550 fr., în cari intră 153.164 fr. pentru circuli și reclame. Președintele alegerilor poate cere candidaților o cautiune, care variază între 2.500 și 250.000 de franci. Afară de cele 45 milioane, ce au costat alegerile din 1880, se pot socoti graticările distribuite de candidați, împreună cu cheltuielile lor personale la 20 milioane de fiecare alegere. După-cum se vede trebuie cineva să aibă punga bine garnisită, pentru a pute începe în Anglia cariera politică în calitate de deputat.

(O călătorie la cer.) Directorul observatorului dela Capul-punct-speranțe a declarat, că steaua cea mai apropiată de noi este steaua principală a constelațiunii Centaurului. Astfel, dacă o cale ferată ar pute să lege globul nostru cu această stea vecină, ar trebui un tren, care ar merge cu o viteză de 100 kilometri pe oră vreo 48 milioane de ani, pentru-ca să străbată această distanță. Și călătorul, care ar pute să întreprindă această călătorie ar trebui să plătească 70 miliarde de lei după tariful ordinar al căilor ferate.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Viena, 4 August n. Plecarea noului comandant de corp Pejaesevich la Budapesta statorită pentru astăzi s'a amînat din nou.

Paris, 4 August n. Scirea despre o întîlnire a lui Freycinet cu Giers s'a desmîntit. La alegerile pentru consiliul general republicanii au cîștigat 76, conservatorii 83 voturi.

Paris, 4 August n. Ministrul de război Boulanger a adresat lui Limbourg o scrisoare, în care recunoaște autenticitatea epistolelor sale către Aumale, adaugă însă, că dînsul, cînd a avut de ales între fostul seu șef și republică, s'a alipit lui Aumale la cel din urmă. Dacă amicii lui Aumale vor trece dela vorbe la fapte, el își va face față cu acestia în mod simplu dară energic datorita. Limbourg a răspuns, că lasă scrisoarea în apăsare a bărbatilor de onoare.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Economic.

Piața din Sibiu, 3 August. Grâu hectolitra 47—80 chilo fl. 5.— până fl. 5.80, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.80, până fl. 4.60, secara 66 până 72 chilo fl. 3.30 până fl. 3.70, orz 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.90 până fl. 2.30, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.30 până fl. 4.70, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.40, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 3.20, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sēu brut fl. 24.— până fl. 26.—, sēu de lumini fl. 38.— până fl. 40.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, sāpunul fl. 26.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.30, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 24 până 26 cr., ouș 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Făgăraș, 30 Iulie. Grâu frumos hectolitra fl. 5.— până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; secara fl. 2.60 până fl. 3.—; cucuruzul fl. 4.60 până fl. 5.20; ovėsul fl. 2.— până fl. 2.20; semēnța de cânepă fl. — până fl. —; semēnța de in fl. — până fl. —; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; lintea fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.40; mēlaiul fl. 6.50 până fl. 7.—; sēu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 25.—; unsoarea de porc 56—58, slānina 60—80; cânepa fl. 20.— până 25.— Un chilo carne de porc 36 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 28 cr.; carne de mel — cr.; ouș 5—6 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sēu 56 cr. până 58 cr.

Piața din Sighișoara, 31 Iulie. Grâu curat hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.30; grâu mestecat fl. 4.20 până fl. 4.70; secara fl. 3.60 până fl. 4.—; ovėsul fl. 2.40 până fl. 2.60; cucuruzul fl. 4.50; fasolea fl. 4.—; crumpenele fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; lintea 20 cr.; mēlaiul 10 cr.; lumini de sēu chilo 50 cr.; sāpunul 26 cr.; sēu brut 28 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 60 cr.; carnea de vită 32 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 2 August n. s'a notat: unguresci bētrāni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 45.1/2 cr. până 46.— cr., marfă țerānească, grea 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 44.1/2 cr. până 45.— cr., ușorā 45.— cr. până 45.1/2 cr., romānesci de Bakony, grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito sērbesci grei 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 44.1/2 cr., in-grāșați cu ghidnă — cr. până — cr. per 4% compenși la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 2 August st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — fl. 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.55 până 7.90, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.50 până 7.85, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.55 până 7.90, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.—, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.40 până 7.80.

Sēcara (unguresc) 70—72 Kilo fl. 6.10 până 6.30. (Orz nutret): 60—62 Kilo fl. 5.10 până 5.15; (de berārie) 62—84 Kilo fl. 6.80 până —.

Ovēs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.10 până 6.50. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.20 până 5.25; de alt soi fl. 5.15 până 5.20.

Rapița fl. 8.65 până 9.35; de Banat fl. 7.75 până 8.35.

Mēlaiu (unguresc): fl. 5.20 până 5.50.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.30 până 8.32 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.79 până 7.80.

Sēcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. — până —. Cucuruzul (Mai—Iunie) fl. 5.55 până 5.57. Rapița (August—Septembrie) fl. 9.3/8 până 9.4/8. Spirt (brut) 100 L. d. 25.— până 25.25.

Cursul pieței din Sibiu

din 4 August st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.60	vend.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Bursa de Bupăesta

din 3 August st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	107.25
" " hārtie " 4%	94.95
" " hārtie " 5%	154.75
Amortisarea datoriilor cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortisarea datoriilor cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriilor cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	119.50
Bonuri rurale ung. " cu cl. de sortare	105.25
" " " bānățene-timișene	105.25
" " " cu cl. de sortare	105.25
" " transilvane	105.25
" " croato-slavone	105.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.50
Imprumut cu premiu ung.	123.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.80
Renta de hārtie austriacă	85.35
" " argint austriacă	86.25
" " aur austriacă	121.—
Losurile austr. din 1860	142.50
Aciunile băncii austro-ungare	870.—
" " de credit ung.	287.75
" " " austr.	279.80
Argintul	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.99
Mārci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlingi	126.15

Bursa de Viena
din 3 August st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	107.40
" " hārtie " 4%	94.95
" " hārtie " 5%	154.50
Amortisarea datoriilor cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.40
Amortisarea datoriilor cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriilor cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.—
Bonuri rurale ung. " cu cl. de sortare	105.20
" " " bānățene-timișene	105.10
" " " cu cl. de sortare	105.10
" " transilvane	105.20
" " croato-slavone	105.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.25
Imprumut cu premiu ung.	123.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	126.—
Rentă de hārtie austriacă	85.45
" " argint austriacă	86.80
Rentă de aur austriacă	121.25
Losuri austr. din 1860	142.80
Aciunile băncii austro-ungare	868.—
" " de credit ung.	287.50
" " " austr.	279.90
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.01
Mārci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlingi	126.10

Bursa de București.

Cota oficială dela 31 Iulie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97.—	vend.	98.—
" Rur. conv. (6%)	"	87.1/2	"	88.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	261.—
Banca națională a Romāniei	"	—	"	—
Impr. oraș. București	"	32.—	"	35.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	206.210
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	82.—	"	83.—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	—	"	155.—
Aur	"	14.—	"	14.1/2

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — (Transilvania)

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei“. Diuar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 15-a și a unei în numeri câte de 2—3 coale; și va publica poesii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotul Roman“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea mulțime de predici pe Dumineci, sērbători și diverse ocașuni, mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații primesc unele premii de valoare și-și pot procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al patrulea exemplar

Tot acolo au apărut și se află de vëndare:

Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl.; câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincēțiu Nicōarā, profesor gimnasial. Cu portretul M. S. Regina Romāniei. Prețul 15 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, invderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Gregoriu Gabr. Sincal. Prețul 30 cr.

Renascerrea limbii romānesci în vorbire și scriere, invderită și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I, II, III. Prețul broșurii I, II. câte 40 cr.; broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costă 1 fl.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni. De V. G. Borgovan. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și viorele poesii populare culese și adnotate de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puiei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora“. 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. Acest op cu devisa: „Tot ce putem arătă, se arătăm pruncilor!“ — este dedicat educațorilor și învățătorilor, plăpāndei generațiuni a poporului român, a aceluia popor, ce s'a luptat mai mult pentru limbă decât pentru viață. Edițiunea acestui manual în octav mare cuprindēnd 341 pagini, tipar garmond, este frumoasă și tare plăcută ochiului. În modesta noastră

literatură pedagogică, nu aflăm nici un op, nici un manual întocmit după lipsele scoalelor noastre în mēsură, în care este acesta; și trebuie să constatăm cu plăcere, că autorul la redactarea acestui manual a desvoltat mult țel împreunat cu o rară diligență, intențiune sinceră însoțită de un studiu serios și îndelungat prin ce s'a făcut demn de lauda și sparginirea publicului român, mai ales a celor în prima linie interesați, cărora nu hesitam nici un moment a-l recomanda cu toată căldura.

Manual de Gramatica limbii romāne pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsēud. Prețul 30 cr.

Manual de stupărit de Ioan Costinu. Cu 36 figuri explicative. Prețul cu porto francat 70 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Micul mărgăritar sufletesc. Cārticică de rugăciuni și cāntări bisericesci frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., legat în pānză 26 cr.; 50 de exemplare broșurate 6 fl., legate 9 fl., legate în pānză 12 fl.; 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl., legate în pānză 22 fl.

Cārticică de rugăciuni și cāntări pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. (Edițiune pentru greco-catolici și altă edițiune pentru greco-orientali. Sē se noteze: care edițiune se cere).

Visul prea santei vergure Maria, a Nāscētoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se plătesc cu prețuri urcate acțiunile dela „Albina“ și „Furnica“ și cu prețurile originale acțiunile dela „Ardeleana“, „Mureșiana“, „Timișiana“ și „Economul“.